

Violeta AleksiÄ† - Negde u mojoj pesmi

Autor Ljuba
Wednesday, 27 July 2011
Poslednji put aÄ¼urirano Sunday, 31 July 2011

28.07.2011. godine sa
poÄ•etkom u 20:30 u restoranu Koliba odrÄ¾ano je
Poetsko-MuziÄ•ko veÄ•e *NEGDE U MOJOJ PESMI* pesnikinje Violete Salkice
AleksiÄ†... Za muziÄ•ki trenutak pobrinuo se Miki PetroviÄ†, poznati
kruÄ¼evaÄ•ki muziÄ•ki umetnik... UÄ•estvovali su pesnici: Ljuba ObradoviÄ†,
Spasoje Ä½. MilovanoviÄ†, Svetlana DjurdjeviÄ† i autorka
Violeta AleksiÄ†... Ovo veÄ•e zajedniÄ•ki su organizovali Kulturni centar
KruÄ¼evac i Restoran *KOLIBA*, a sve je osmislila i nadahnuto
realizovala Jelena DjordjeviÄ† -
organizator KCK... Pa izvolite, pogledajte kako je to bilo iÄ
uÄ¼ivajte...

Violeta Salkica
AleksiÄ† i Jelena DjordjeviÄ†

A
NEMA TE

Opet te nema ...

Uzalud pitam lutalice
noÄ†i gde se tvoje stope kriju
i laÄ¼em kad kaÄ¼em da
svejedno mi je,
samo sebe i druge
zavaravam ...

Nema te,
ni u mraÄ•nim ulicama
tudjih tajni,
ti se uvek veÄ¼to od
mene krijeÄ¼i,
dok te ja oÄ¼ajniÄ•ki
traÄ¼im,
kad teÄ¼ko mi je,
tebe opet,
u inat meni,
nema ...

Ä© Violeta Salkica
AleksiÄ†

Ljubodrag ObradoviÄ±
govori o knjizi *NEGDE
U MOJOJ PESMI*

pesnikinje Violete Salkice
AleksiÄ±...

U
POEZIJI JE TO TAKO - stihoviÄ± te dirnu, il te ne dodirnu!

Oduvek
je bilo pesnika koji su
savrÄ±eno znali da se pesmom ne moÄ±e promeniti svet, ali to sebi nikad
nisu hteli da priznaju iÄ± svim svojim biÄ±em
suÄ± verovali da je to ipak
moguÄ±e i ta vera i nada ih je u Ä±ivotu vodila i pokretala na velika
pregnuÄ±a i stvaralaÄ±tvo...Ä± Violeta svakako spada u
tuÄ± grupu odabranih
pesnika koji Ä±ive za umetnost, paÄ± otvoreno i kaÄ±e VIVA LA
ARTE,Ä± uÄ± uvodnoj reÄ±iÄ± svoje knjge poezije
NEGDE U MOJOJ PESMI !

Jer
Ä±injenica je da poezija u sebi ima snagu da one koji u nju veruju i
prepuste se njenim Ä±arima, ponese Ä± i uznesu u jedan bolji,
sanjani
svet, u kojem je i sam Ä±ivot onaj sanjani i samim tim prihvatljiv!

Ja
liÄ±no,Ä± oduvek sam verovao da je neko pesnik ako napiÄ±e samo
jednu pravu
pesmu! A kada mi je Jelena predloÄ±ila da proÄ±itam neke od pesama
Violete AleksiÄ± i pripremim se za uÄ±eÄ±Ä±e u ovoj promociji, nasumice sam
izabrao desetak pesama, iskopirao ih i prepustio se Ä±ari isÄ±itavanja i
isÄ±ekivanja koji Ä±e me vetar iz njih poneti. VeÄ±eras znam da je Violeta
pesnik...

ZaÄ±to
ti priÄ±am svoju priÄ±u?
HoÄ±eÄ± li zaista
razumeti o Ä±emu zborim,
da li Ä±eÄ± shvatiti
kad usporim,
svoj korak na utrci,
ovog sunovrata!?

Ne volim saÄ±aljenja
i ne trebaju mi laÄ±ne
ruke prijateljstva
na ramenu.
NiÄ±ta to ne menja!
To su samo reÄ±i

reÄ•ene,
u vetar uzaluda na
kamenu!

Jer
u poeziji je to tako, stihovi il te dirnu, il te ne dodirnu!!! Å to se
mene tiÄ•e, priznajem, poezija Violete Salkice AleksiÄ†, je prostrujala
mojim venama i svrstala me uÄ oboÄ¾avace koji Ä†e rado iÄiÄ•itavati
njene stihove i otvoriti vrata sajta PoezijaSCG, Ä•iji sam ja vlasnik i
urednik, za lepotu i sjaj koji iz Violetine poezije zraÄ•i.

U to
ime Å¾elim da i sve Vas ponese lepota ovog trenutka i dubina koja zraÄ•i
iz jednostavnih i jasnih stihova i da Violetu nagradite aplauzom da
istraje na putu kojim je krenula, a to je put u srce umetnosti, Åito joj
i ja najiskrenije Å¾elim! Å½IVELA UMETNOST!!!

Ljubodrag ObradoviÄ†

Spasoje Å½. MilovanoviÄ†
je izgovorio sledeÄ†e stihove

KOLIBA

Dobro veÄ•e kolibo,
nisi me joÄi zaboravila?!
Ja sam onaj pegavi
momÄ•iÄ†,
Åito svojim glasom
donesoh novost u tebe.
Ostaro sam, veÄ†
odavno mi niko nije tepao kao detetu,
luta sam, moja
kolibo po mnogim palatama srebra
i nudiÄje mi velik
bogatluk da budem deo njih,
u svakoj bejaÄje
hladno.
Srebro ne ume da
greje kao Åito zna oganj,
na sred
unutraÄijnosti tvoje,
gde smo svi skupa
jeli iz jedne posude.
Pa i ako u tebi,
odavno veÄ†,
viÄje niko ne kiti
prostor sjajem glasova,
Ä•esto sam sanjao
drvene perde gde se ko deran verah.
Stari krevet i
kolevka, moja prva radost
i tvoja dobrodoÄjlica
mom rodjenju,

hiljade udobnih
duĀjeka nisu mogli zameniti,
meku tvrdoĀu otomana
mog detinjstva ..
Dobro veĀe kolibo,
moj jedini i najdraĀi dome,
hvala ti Ājto me
Ākripom svojih zardjalih vrata,
primaĀj u svoja nedra.

Hvala ti Ājto si
saĀuvala sve ono Ājto mi je znaĀilo.
VraĀam ti se usahao,
od bednog sjaja svog
dragog kamenja,
vraĀam u zrakastu
toplinu praĀine tvoje,
Ājto me je Āekala
verno,
svih ovih godina.

Ā© Violeta Salkica
AleksiĀ†

Ljubodrag ObradoviĀ†

Violeta, Jelena i
Svetlana DjurdjeviĀ†

Violeta Salkica
AleksiĀ† i Jelena DjordjeviĀ†

Za muziĀki trenutak
pobrinuo se Miki PetroviĀ†

Violeta Salkica
AleksiĀ† i Jelena DjordjeviĀ†

PLAKAT